

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/254/2018
Identifikačné číslo spisu: 4412221834
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4412221834.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6C/859/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26Co/310/2015, 26Co/311/2015, 26Co/312/2015-116 z 18. februára 2016 vo výroku potvrdzujúcom uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 6C/859/2012-82 z 9. apríla 2015, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 6C/859/2012-82 z 9. apríla 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20,- eur (podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov - ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu odvolania voči zamietnutiu žaloby a odvolania voči zamietnutiu prerušenia konania, urobeného elektronickými prostriedkami a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom, ktorý je 6,- eur (podľa položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) treťou výrokovou vetou rozsudku č. k. 26Co/310/2015, 26Co/311/2015, 26Co/312/2015-116 z 18. februára 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“). K námietke žalobkyne týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia uviedol, že táto námietka je nedôvodná, pretože súd prvej inštancie uviedol, z akého dôvodu poplatkovú povinnosť uložil, v akej výške a podľa akej položky. Pri tvorbe súdneho rozhodnutia nesmie prevládať prílišný formalizmus, preto stručné odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti zodpovedá požiadavke

dostatočného odôvodnenia uznesenia súdu. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou, že spoplatneniu podlieha len podanie samotnej žaloby a nie aj ďalšie úkony vo veci samej, medzi ktoré patrí i odvolanie. Poukázal na ustanovenie § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. V danom prípade bolo podané odvolanie vo veci samej, preto bolo dôvodné vyrubiť súdny poplatok podľa rovnakej sadzby aj v odvolacom konaní. K námietke týkajúcej sa intertemporálneho ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch odvolací súd uviedol, že predmetné ustanovenie treba chápať v kontexte celého zákona o súdnych poplatkoch. V prípade odvolania vzniká poplatková povinnosť až podaním odvolania (§ 5 zákona o súdnych poplatkoch), ktoré je poplatkovým úkonom podľa § 1 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Preto ak bolo odvolanie podané po 1. októbri 2012, aj keď samotné konanie sa začalo pred týmto dátumom, použije sa právny stav účinný po 1. októbri 2012. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým pred 1. októbrom 2012.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.. Žiadala preto napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 15. júna 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolatelky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. O. s. p., teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p., pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/

C. s. p. odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p.). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.